

Máté 24. és 25. fejezete

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Máté 7:24-27; 24:1-25; 25:1-30;
Lukács 21:20; Jelenések 13:11-17

„Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhitessék, ha lehet, a választottakat is” (Mt 24:24).

Máté evangéliuma 24. és 25. fejezetében Jézus fontos dolgokat közöl a végidőről és a felkészülés módjáról. Bizonyos értelemben ezt tekinthetjük az utolsó idők eseményeivel kapcsolatos tanításának. Ugyanakkor a közvetlen jövőbe tekintve népe rettenetes katasztrófáját, a Jeruzsálemre nem sokkal később rászakadó pusztulást is látta.

Amikor Krisztus a tanítványaihoz szólt, üzent a későbbi nemzedékekhez tartozó követőinek is, köztük leginkább az utolsó generációnak, akik a visszajövele idején élnek. Erről sem festett tetszetős képet. Háborúk, háborúk hírei, járványok, hamis Krisztusok és üldözés – ez lesz a világ és Krisztus népének a sorsa. Bámulatos, hogy mi, az időben visszatekintve már láthatjuk, mennyire pontosan megjövendölt mindent! Ezért bízhatunk benne az életünkben eddig még nem teljesedett próféciaikat illetően is.

Azonban Jézus nem csupán figyelmeztetett a bekövetkezendő dolgokra. Máté evangéliuma 25. fejezetében példázatokat mondott, amelyek felkészítik a népét, mire az „embernek Fia” eljön, persze csak ha hallgatnak rá. Igen, jönnek majd nehéz idők, de az Úr felkészít egy népet a vele való találkozássra.

A PRÓFÉCIA BIZONYOSSÁGA

A keresztt előtti utolsó napokban a tanítványok az Olajfák hegyén beszélgettek a Mesterrel. Képzeljük csak el, milyen lehetett, amikor hallották, hogy Jézus a templom pusztulását említi! Ki tudhatná, milyen gondolatok cikáztak át a fejükön, viszont későbbi kérdéseik mutatják, hogy a templom pusztulását összekötötték a világ végével (Mt 24:3).

Olvassuk el Mt 24:1-25 szakaszát! Összességében mit mondott Jézus a tanítványainak a végidőről?

Mt 24:1-25 szakasza többek között azt is világossá teszi, hogy Krisztus foglalkozott azokkal a megtévesztésekkel, amelyek az évszázadok során, egészen a végidőig megzavarják népét. A csalások közé tartoznak a hamis próféták és hamis Krisztusok. Lesznek, akik Krisztus képviselőiként lépnek fel (hamis próféták), mások pedig *Krisztusnak* mondják magukat. A legrettegetesebb pedig az, hogy az emberek hisznek nekik.

Láttuk Isten Igéjének szomorú, de komoly bizonyosságát. A történelem folyamán, egészen napjainkig valóban felléptek csalók, akik azt mondták magukról, hogy „én vagyok Krisztus.” Lélegzetelállító prófécia! Mi, akik most élünk, visszatekintve a történelem évszázadaira láthatjuk (úgy, ahogyan a Krisztus korában élők nem), hogy mennyire pontos is a jövendölés. Nem lepődhetünk meg azon sem, ha az efféle csalások egyre gyakoribbá válnak a végső krízis közeledtével.

A hitünket erősítve pedig figyeljük meg, hogy milyenek írta le Jézus a világ állapotát! Krisztus után a föld történelmének különböző időszakaiban az emberek olyan dolgokban bíztak, amelyekről azt hitték, hogy azok majd elejét veszik a rossznak, vagy legalábbis nagymértékben csökkentik az emberiség szenvedéseit és megpróbáltatásait. Hatalmas reményt fűztek olyasmikhez, akár politikai mozgalmakhoz, akár a technológiához, akár a tudományhoz vagy az észhez, amelyektől azt várták, hogy elvezetnek a földi utópiához. Ám amint a történelem újból és újból fájdalmasan tanúsította, e remények mindig alaptalannak bizonyultak. A világ állapota ma pontosan olyan, amilyenek Jézus lefestette. Krisztus közel kétezer éve elhangzott szavai mutatják, hogy mennyire csalókák az emberi remények.

Mit találunk Mt 24:25 versében, ami megerősíti a hitünket?

MINDVÉGIG KITARTANI

Milyen párhuzamokat találunk Mt 24:9 és Jel 13:11-17 között, vagyis amit Jézus Máté evangéliumában mondott, illetve amire Jánost ihlette *A jelenések könyve* megírásakor?

Krisztus utalt rá, hogy népe a végidőben olyan világszéles megtévesztésre számíthat, ami miatt a nemzetek szembehelyezkednek az igaz hittel és hamis istentiszteletet kényszerítenek majd a világra. Akik pedig szilárdan állnak a hitben, azok gyűlöletre, megpróbáltatásokra, sőt halálra számíthatnak.

Mt 24:13 szerint hogyan lehet üdvözülni, hűségesek maradni a globális fenyegetések dacára is?

„Csak azok fognak az utolsó nagy küzdelemben végig kitartani, akik felvértezték értelmüket a Biblia igazságaival” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 509. o.). Ez azt jelenti, hogy aki megerősíti gondolatait a bibliai igazságokkal, azt nem sodorhatja el egyetlen végidei megtévesztés sem. Az embernek szilárdan kell állnia a jelenvaló igazságban, máskülönben a csalás el fogja söpörni.

Még mire van feltétlenül szükség ahhoz, hogy hűségesek maradjunk Istenhez? Lásd Mt 7:24-27!

Fontos gondolatilag megalapozódni Isten Igéjében, de Jézus szerint ez még nem elég ahhoz, hogy meg tudjunk állni a ránk váró megpróbáltatások idején. *Cselekednünk* is kell azt, amit megtanultunk, vagyis követnünk kell az igazságot, amint az Jézusban van. A fentebb említett példázatban mindkét építő hallotta, amit Jézus mondott. Az különböztette meg őket - mármint hogy kitartottak vagy sem -, hogy engedelmeskedtek-e Jézus tanításának.

Mi az oka annak, hogy aki engedelmeskedik, az megáll, aki pedig nem, az elesik? Hogyan járul hozzá a hitben való kitartáshoz az engedelmesség?

„PUSZTÍTÓ UTÁLATOSSÁG”

A végidőről tartott nagy beszédében Krisztus említette a „pusztító utálatosságot” (Mt 24:15), ami egy *Dániel próféta könyvéből* származó kép (Dán 9:27; 11:31; 12:11).

Isten akkor jelenti ki valamiről, hogy „*utálatos*”, amikor törvényét súlyosan áthágják, mint pl. a bálványimádás (5Móz 27:15) vagy a szexuális erkölcsatlenség (3Móz 18:22) esetében. Ebből következően a „*pusztító utálatosság*” a vallási hitehagyás valamilyen formája.

Hogyan érthetjük meg jobban Jézus szavait Mt 24:15 és Lk 21:20 verseiben azzal kapcsolatban, hogy mi a „*pusztító utálatosság*”?

A két vers világossá teszi, hogy Jézus közvetlenül megjövendölte a rettenetes pusztulást, ami Kr. u. 70-ben szakadt Jeruzsálemre, amikor a pogány Római Birodalom nemcsak a várost, hanem a szent templomot is elpusztította. Viszont a prófécianak van egy második, végidei teljesedése is, aminek a közvetlen esemény, Jeruzsálem pusztulása az előképe volt. „Krisztus a megátalkodott, hitetlen, lázadó és Isten büntető ítélete elé siető világ szimbólumát látta Jeruzsálemben” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 21. o.).

Dán 11:31 és 12:11 verseiben a „*pusztító utálatosság*” Róma későbbi, pápai korszakával kapcsolatban kerül elő, amikor a közbenjárásnak és az üdvösségre jutásnak a Bibliától eltérő rendszerét vezették be. Ez a törekvés arra irányult, hogy elbitorolja, amit Krisztus tett és most is tesz értünk a menyeyei szentélyben. Különösen Dán 8:9-12 versei segítenek történelmi összefüggésbe helyezni ezeket az eseményeket a római hatalom két szakaszával. Az első szakaszban a kis szarv gyorsan terjeszkedik horizontális irányban (Dán 8:9), ami a hatalmas pogány Római Birodalmat mutatja. A második szakaszban (Dán 8:10-12) a kis szarv függőleges irányban növekszik, a csillagok közül levét néhányat (üldözi Isten népét) és „*a sereg fejedelméig*” – Jézusig „*növekedett*” (Dán 8:11, ÚRK). Ez a pápai korszakot jelképezi, ami a pogány Római Birodalom összeomlása után emelkedett fel, de székhelye továbbra is Rómában maradt. (Ez az oka annak, hogy egy szimbólum – a kis szarv – jelképezi ugyanannak az erőnek mindkét szakaszát.) Az ítélet Dán 7:9-10 versében, a szentély megtisztítása Dán 8:14 versében és az égi jelek Mt 24:29 versében mind azt jelzik, hogy az utolsó napokban Isten közbelép a népéért.

A TÍZ SZŰZ

Máté evangéliuma 24. fejezetében Jézus a visszajövele jeleiről beszél, majd a 25. fejezetben azt mondja el, hogyan lehet felkészülni érkezésére.

Olvassuk el Mt 25:1-13 szakaszában a tíz szűz példázatát! Milyen segítséget találunk Jézus szavaiban a visszatérésére való felkészüléshez?

Tanításának ezt a szakaszát Jézus úgy kezdi, hogy beszél tíz szűzről. A jelző azokat szimbolizálja, akik kereszténynek mondják magukat, a küzdelemben nem Sátán oldalán állnak, hanem a mennyek országához kötődnek (Mt 25:1). Végül azonban mindannyian elalszanak (Mt 25:5). Krisztus korábban is figyelmeztetett rá, hogy fontos vigyázni (Mt 24:42) vagy ébernek maradni a visszatérése előtt.

Mind a tíz szűznek volt lámpása, mindannyian elindultak a vőlegény elé, ami azt jelenti, hogy egyaránt várták az érkezését, ami késett. Várakozás közben az összes hívő elaludt. Majd hirtelen, a legsötétebb éjszaka idején mindannyian felébredtek, mert megérkezett a vőlegény (Mt 25:1-6).

A balga szüzek meglepődtek és készületlennek bizonyultak. Miért? Mert a lámpásaik kialudtak vagy „kialusznak” (Mt 25:8). Pislákol még egy kicsit a fény, volt némi olaj a lámpásukban, de nem annyi, amennyi elég lett volna ahhoz, hogy felkészülten fogadják Krisztust.

Akkor tehát mi a probléma?

Ezek a szüzek azokat a keresztényeket jelképezik, akik várják Krisztus visszatérését, de csak felszínes a kapcsolatuk vele. Van némi olajuk, a Lélek némiképp munkálkodik az életükben, de csak pislákolva. Kevéssel is beérték, amikor pedig sokra lett volna szükségük.

„A Szentlélek csak akkor munkálkodik az ember szívében, csak akkor alakítja újjá, ha az ember vágyik erre és hagyja, hogy a Lélek alakítsa. A bolond szüzekkel jelképezett csoport azonban megelégszik felszínes cselekedetekkel. Nem ismerik Istent. Nem tanulmányozzák jellemét, nincs közösségük vele. Ezért nem tudnak bízni Istenben és hinni Igéjében. Istenszolgálatuk formássággá süllyedt” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 1983, H. N. Adventista Egyház, 284. o.).

Hogyan tekinthetünk magunkba, nehogy mi is a példázat szereplőjéhez hasonló hibákat kövessünk el? Mondjunk erre néhány példát! Hogyan változtathatunk, ha magunkra ismernénk ebben a képben?

TALENTUMAINK HASZNÁLATA

Mi a szerepe az ajándékaink használatának a Krisztus visszatérésére való felkészülésben (lásd Mt 25:13-30)?

Jézus más példázatot mondott itt, mint ez előbb, de mindkettő a visszatérésére való felkészülésre utal. Mindkettőben szó van olyanokról, akik készen állnak és akik nem. Mindkét példázat megmutatja, hogy milyen sorsra jutnak azok, akik saját lelki hanyagságuk folytán örökre elvesznek.

A tíz szűz esetében az olaj a Szentlelket szimbolizálja, itt (Mt 25:15) pedig a talentum jelenik meg (görögül: *talanta*). „A talentumok a Szentlélek külön ajándékait jelképezik, a természetes adottságokkal együtt” (*The SDA Bible Commentary*. 5. köt. 510. o.).

A példázatbeli szolgák mind kaptak valamit a gazdától. Figyeljük meg azt is, hogy a gazda a saját vagyonát osztotta szét közöttük (Mt 25:14), „*kinek-kinek az ő erejéhez képest*” (Mt 25:15). Azért kapták a javakat, hogy gondot viseljenek róluk. Nagyon is valós értelemben a szolgáknak azzal kellett sáfárkodniuk, ami nem a saját tulajdonuk volt, viszont felelősséggel tartoztak érte. Ezért is történt, hogy visszatérése után a gazda „*számadást tartott velük*” (Mt 25:19, ÚRK).

A lelki ajándékokat a Szentlélek adja (lásd 1Kor 12:1-11, 28-31; Ef 4:11). Jó hírünk van azok számára, akik úgy gondolják, hogy csak a legkisebb ajándékot kapták: ajándékaink sosem érkeznek az Ajándékozó nélkül, tehát a legnagyobb ajándékkal, a Szentlélekkel együtt kapjuk azokat!

Az ajándékokat már elnyertük Krisztusban, de attól függ, valóban a miénk lesznek-e, hogy elfogadjuk-e a Szentlelket és alávetjük-e magunkat neki. A haszontalan szolga itt követte el a hibát. Megkapta az ajándékot, de nem kezdett vele semmit, nem gyarapította. Nem vette a fáradságot, hogy amit olyan nagylelkűen rábíztak, azt próbálja gyarapítani. Ezért mondta rá Jézus elítélően, hogy „*Gonosz és rest szolga*” (Mt 25:26).

Jézus ezt a példázatot az utolsó időkkel és a visszajövetelével kapcsolatban mondta el. Ezek szerint mennyire meghatározó a talentumaink használata a végidőre való felkészülés vonatkozásában?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„Az az ember, aki egy talentumot kapott, »elmenvén, elásá azt a földbe, és elrejté az ő urának pénzét«.

Aki a legkisebb ajándékot kapta, kihasználatlanul hagyta képességét. Ebben figyelmeztetés rejlik mindazok számára, akik úgy érzik, hogy képességük kicsisége felmenti őket Krisztus szolgálata alól. Ha valami nagy feladatra volnának képesek, boldogan vállalkoznának rá. De mivel csak kicsi dolgokban szolgálhatnak, úgy vélik, jogosan nem csinálnak semmit. Nincs igazuk. Az Úr a képességek elosztásával megpróbálja a jellemet. Az egy talentumát paragon hagyó ember hűtlennek bizonyult. Ha öt talentumot kapott volna, mindet elásá volna, akárcsak azt az egyet. Az egy talentum hűtlen kezelésével tanúsította, hogy lebecsüli a menny ajándékait.

»Aki hú a kevesen, a sokon is hú az« (Lk 16:10). Az ember sokszor lebecsüli a kis dolgok fontosságát, mert kicsik. E kis dolgoknak pedig nagy szerepük van a fegyelmezésben. A keresztyén életben valójában nincsenek lényegtelen dolgok. Jellemépítésünket ezer veszély fenyegeti, ha lebecsüljük a kis dolgokat” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 1983, H. N. Adventista Egyház, 246-247. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

1. Nevezzünk meg néhány ideológiát és elképzelést, amelyektől a földi utópia elhozatalát várták az emberek! Miért nem váltották be a hozzájuk fűzött reményeket?
2. Az Isten parancsa iránti engedelmesség miért erősíti a hitünket? Vagyis miért „holt” a hit, ha nem járnak vele cselekedetek (lásd Jak 2:26)? Tekintettel az azokra váró megpróbáltatásokra, „*akik megtartják az Isten parancsolatait*” (Jel 14:12), miért olyan fontos már most készülni arra, ami akkor jön el, amikor a legkevésbé számítunk rá?
3. Gondolkozzunk még a tíz szűz példázatán! Milyen figyelmeztetés rejlik ebben a történetben azzal kapcsolatban, hogy felszínesen nézve és különböző szempontokat tekintve is a két csoport hasonlóan tűnt egymáshoz és egyformán is cselekedtek? Mit tehetünk, nehogy a balga szüzekhez hasonlóan mi is becsapjuk magunkat?
4. Mit jelent az, hogy ha lehet, elhitessék „*a választottakat is*” (Mt 24:24)? A mi értelmezésünk szerint mint jelent az, hogy „*választottak*” (lásd még Mt 24:31; Róm 8:33; Kol 3:12)? Ezek szerint mennyire lesz nagy a csalás?

R. DÁNIEL IRÉN: SZÜRKÜLETKOR

Hajnali háromkor
találkozom Veled
imában, Igédben,
hűséges Krisztusom!

Köszönöm a kedves
ébresztő, meghívó,
hitemet újító,
biztos ígéreted,

s hogy nem untad még meg
vergődésem, mi sok,
mitől leblokkolok
kérdés-özönömben.

Köszönöm, mit üzen
a szürkület folyton:
a Napot nem látod,
de bármikor *jöhet!*